

Mijn taak is af, mijn werk volbracht
Mijn levensavond neigt ten nacht.
Ik zal met blij verlangen, mijn loon,
uit Gods hand ontvangen.

G.G.

DANKBAAR AANDENKEN

AAN DE INGOEDE
VROUW EN MOEDER :

Zoë JOORIS

echtgenote van de Heer
Pieter DE BORRE

geboren te Sint-Martens-Lierde,
op 2 augustus 1917 en godvruchtig overleden
in het Sint-Elisabethziekenhuis te Zottegem
op 24 juni 1988,
gesterkt door de HH. Sakramenten der zieken.

†

**De families JOORIS, DE BORRE,
VAN HOOLANDT en DE PRIJCK**

zijn zeer erkentelijk om Uw blijken van
kristelijke deelneming en DANKEN U.

Druk. A. De Borre - Mincke - (055) 42 20 91

Zoë kende de mens en zijn gemoed. Niet veel woorden had zij nodig. Zij hield van eigen volk en kreeg duurzame vriendschap van hen terug. Zij was zo blij om een bezoekje en zo dankbaar om haar man. Haar goede Pieter in staat om iemand lief te hebben in lief en leed. En hij de levenskunst geleerd om iemand trouw te blijven doorheen de goede en kwade dagen van het leven. In de nood van volle oorlogstijd hebben zij elkaar leren kennen. Sindsdien zijn zij vierenvestig jaar met elkaar gegaan tot aan de grens waar ieder mens alleen moet gaan. Tot aan die dag waar ziekte en dood een halt toeroepen en ieder staat daâr machteloos. Vaak onverwacht komt dan het afscheid. Bij een hartstilstand zoals hier, begint dan een nieuwe eeuwigheid.

Zoë verborg haar lijden om niet tot last te zijn. Zij heeft zoveel in eigen hart bewaard, zoals vaak mensen doen met "een goede inborst" gelijk Zoë. Zij droeg de zorg voor kinderen en kleinkinderen en deed voor hen al het mogelijke wat een mens maar doen kan die goed wil zijn.

Jawel, zij is te vroeg heengegaan. Daarom laat zij een leegte na. Zoals men treurt om de zon die verdwijnt in volle zomertijd. Wellicht zou zij nog graag dankzeggen aan al wie haar beminden en enkel zeggen nog, dat elkeen, geleerd door haar, niet vlug zal klagen. Zo mag zij verder leven in het geweten van haar nabestaanden.